

at Ministerens Resolution er i Overensstemmelse med denne Lovparagraf; kun kan jeg ikke skjønne, hvorledes den paagjældende Minister har kunnet afgive denne Resolution uden ved første Leilighed at søge Ændringer i Lovgivningen for at rette dette. Jeg synes, at det er et i højeste Grad utilbørligt Forhold, thi naar det kan tillades en Børnefader med Børnemoderens eller andre rette Bedkommendes Samtykke at overtage Børnet til fuld Forsørgelse som sit eget, kan jeg ikke forstaa, hvad der egentlig skulde være i Beien for, at han skulde have Ret til at bestemme, i hvilken Tro Børnet kan opdrages, og det forekommer mig, at det er i fuld Overensstemmelse med den i Grundloven hjemlede Trofrihed, at han i saa Tilfælde tillægges denne Ret. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig paa det Bedste at anbefale den af Mindretallet foreslaede § 4. — Dernæst har dette Mindretal tilladt sig at foreslaa, at Børn, der ere avlede udenfor Ægteffab, skulle have loblig Ret til at bære Faderens Navn. Mindretallet kan nemlig ikke skjønne, hvorfor Faderen skulde have Ret til, som han nu har efter Loven, at nægte Børnemoderen at give Børnet sit Navn. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa vort Forslag, da det forekommer mig at være saa selvindlysende, at jeg ikke tror der kan ansøres nogen virkelig god Grund mod dette Forslag fra Mindretallets Side. — Naar Mindretallet saa endelig har tilladt sig at foreslaa en ny § 6, hvori man foreslaar, at den Ret eller maaste den Forpligtelse, der er paalaagt Fødselsstiftelsen her i Kjøbenhavn til ikke at meddele, hvem der er Fader eller Moder til adskillige af de Børn, der fødes paa denne Stiftelse, de saakaldte Hemmeligføddendes Børn, saa forekommer det mig ligeledes, at det er en saa ligefrem selvindlysende Sag, at denne Ret eller denne Forpligtelse for Fødselsstiftelsen bør heves. Det er i mine Dine noget saa Umenneskeligt, saa Unaturligt, at Samfundet virkelig giver en Anstalt i Landet en loblig hjemlet Ret til at forholde et Menneskebarn, der er født der, under nogensomhelst Omstændighed at faae sine Forældres Navn at vide, og jeg kan ikke tænke mig, at der kan ansøres nogensomhelst Grund til at bibeholde denne, som jeg synes, meget forældede Bestemmelse. Jeg vil meget gjerne tro, at Bestemmelsen i sin Tid kan være givet i den allerbedste Mening, men jeg tror ligefuldt, at den i sin dybeste Grund er rent forkert. Jeg tror, at Samfundet stylder saavidt muligt ethvert Barn i Landet, at det faar at vide, hvem der er dets Fader og dets Moder, og jeg kan ikke skjønne, at man virkelig tjener Samfun-

det eller de saakaldte uægte Børn ved at forholde dem, selv om det var meget saa, denne Ret, og det forekommer mig, at dette maatte føre til de sørgeligste Resultater. Saavidt jeg skjønner, er Reskriptet af 1764 givet med et saadant underligt Resultat for Die. Der var paa den Tid her i Kjøbenhavn en Borger, som havde sin Hustru mistænkt for at have født hemmeligt paa Stiftelsen, og han søgte i den Anledning Oplysning, men den nægtedes i Kraft af denne Bestemmelse, som Stiftelsen blev ledet efter, og da han anlagde Sag mod Forstanderen, Professor Berger, blev denne ved Dom frikendt, saa Manden var aldeles ude af Stand til at faae nogen Oplysning, om hans egen Ægtehustru havde født paa Stiftelsen eller ikke. Det forekommer mig, at noget Saadant eller lignende ikke bør finde Sted. Naar Bestemmelsen i sin Tid er givet for derigennem at lette de unge, forførte Kvinder deres Fremtid, for at fri dem for at staa i den offentlige Mening med en Skam, de aldrig kunne vafte af sig, saa tror jeg rigtignok, at det er et Middel, der er meget værre end Sygdommen, thi i alt Fald kan jeg ikke tænke mig noget mere Uvindeligt eller Umenneskeligt end dette, at man ved en saadan Indretning ligesom lægger en Snare for unge Kvinder, hvorved man faar en Moder til at forstygde sit nyfødte Barn. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale den ny § 6 og i det Hele taget de Ændringsforslag, der ere stillede af det Mindretal, hvorfor jeg har den Ære at være Ordfører.

Formanden: Det ærede Medlem brugte i sine sidste Øtringer Ordene: de Ændringsforslag, altsaa Pluralis. Det gjør mig næsten ondt, at det ærede Medlem ikke har set, at disse Forslag kun maa betragtes som eet Ændringsforslag, bestaaende af flere Stykker. Det er kun eet Ændringsforslag og kan kun være Gjenstand for een Afstemning. Havde man ment det anderledes, maatte man ved Mødets Begyndelse have forlangt delt Afstemning. Nu er det som sagt kun eet sammenhængende Ændringsforslag, der staa som en Enhed.

Øesen: Jeg bøier mig naturligvis for den ærede Formands Afgjørelse, og det maa ligge i min Mangel paa Kjendskab til Formerne her i Salen, at jeg i alt Fald ikke har tænkt, at disse Forslag stod og faldt med hverandre, thi jeg kunde godt forestille mig at det høie Thing kunde bifalde et eller flere Dele deraf, om jeg maa udtrykke mig saa, uden at ville bifalde det altsammen.